

UNA MIRADA, UN MÓN

La tarda queia quan la Marta, asseguda a l'aparador de la botiga de la seva mare, va veure passar una noia amb una certa semblança a ella. La Marta es va quedar sorpresa per com s'assemblaven, així que no va poder resistir-s'hi i es va acostar a la noia d'una manera molt especial. Quan s'hi va acostar, la noia va llençar les bosses que tenia a les mans, va córrer a fer-li una abraçada, i va començar a plorar com un núvol de tempesta. Després d'aquella abraçada tan profunda, es van mirar i van continuar cadascuna pel seu camí. En aquell moment va decidir que quan la tornés a veure li somriuria.

PROSA	CATALÀ	CATEGORIA 2	1R PREMI
MARINA ESCOT TORTOSA		ROSA VERMELLA	